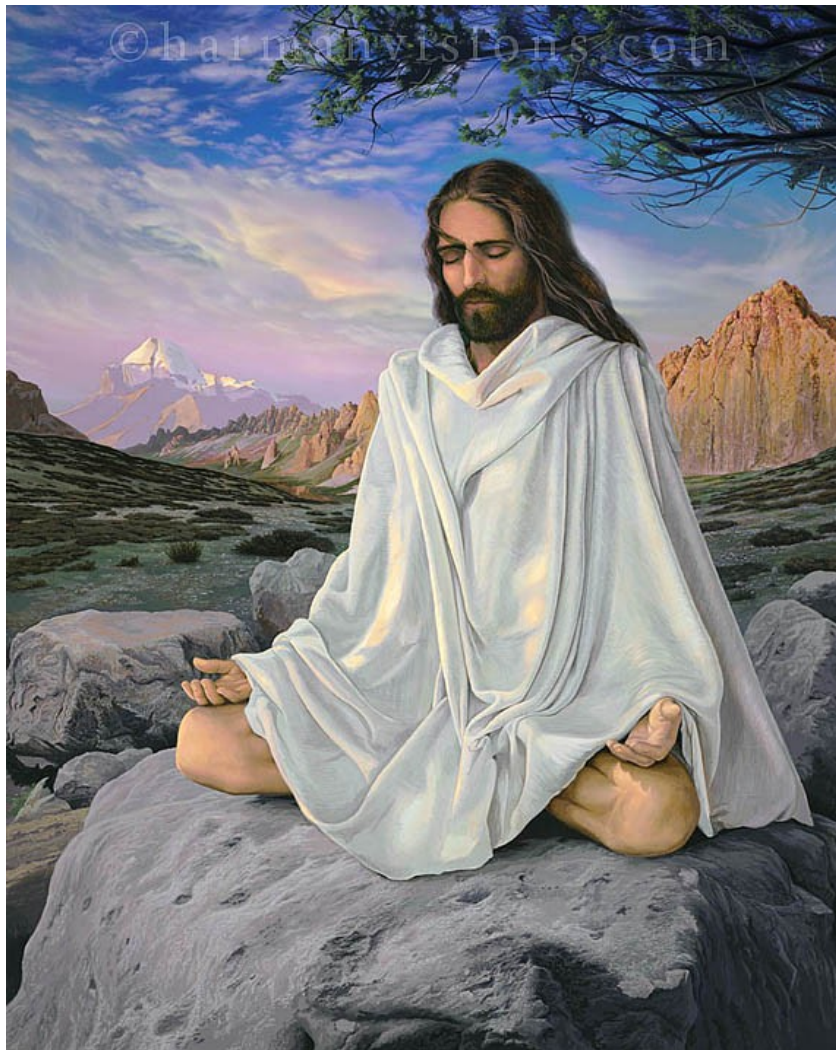

Od Ega k Srdci IV

Jeshua skrze Pamelu Kribbe

Otevření se Duchu

Rozlišili jsme čtyři fáze v přeměně vědomí založeného na egu k vědomí založenému na srdci:

1. Být nespokojení s tím, co vám vědomí založené na egu nabízí, touha po „něčem jiném“: *počátek konce*.
2. Uvědomění si svých vazeb na vědomí založeném na egu, rozpoznání a uvolnění emocí a myšlenek, které s tím souvisí: *střed konce*.
3. Nechání starých energií založených na egu uvnitř vás zemřít, zbavení se ochranného obalu, stání se novým Já: *konec konce*.

4. Probuzení vědomí uvnitř vás, které je založené na srdci, motivováno láskou a svobodou; pomáhání druhým v přeměně.

Nyní budeme mluvit o poslední, čtvrté fázi: otevření se Duchu.

Když jste vstoupili do čtvrté fáze, našli jste uvnitř sebe místo klidu a míru. Často se spojíte s klidem ve vašem srdci, který je, jak víte, věčný. Vše, co prožíváte, je reaktivní ve srovnání s tímto neomezeným a vše-objímajícím Bytím.

Toto místo klidu a míru uvnitř vás je také nazýváno Duchem.

Ve vašich esoterických zvyklostech byl učiněn rozdíl mezi duchem, duší a tělem.

Tělo je fyzické bydliště duše na omezený čas.

Duše je ne-fyzické, duševní ukotvení prožitku. Nese prožitky z mnoha životů. V průběhu času se duše vyvíjí a pomalu roste v mnohostranné kameny krásy, kde každý aspekt odráží různý typ prožitku a na něm založenou znalost.

Duch se nemění a neroste v čase.

Duch je mimo čas a prostor. Duch je věčnou a nadčasovou částí vás samých, jenž je za Jedno s Bohem, který vás stvořil. Je to božské vědomí, které je základem vašeho vyjádření v čase a prostoru. Narodili jste se z říše čistého vědomí a nesli jste uvnitř část tohoto vědomí skrze všechny vaše manifestace ve hmotné formě.

Duše se podílí na dualitě. Je ovlivněna a transformována svými prožitky v dualitě. Duch je mimo dualitu. Je to pozadí, na kterém se vše zdokonaluje a vyvíjí. Je to Alfa a Omega, kterou můžete jednoduše nazvat Bytí či Zdroj.

Ticho, vně ale především uvnitř, je nejlepším vstupem k prožití této všudypřítomné energie, kterou jste v nejhlubším jádru Vy sami. V tichu se můžete dostat do spojení s nejzáračnější a s nejvíce samozřejmou věcí, která existuje: Duch, Bůh, Zdroj, Bytí.

Duše nese vzpomínky z mnoha inkarnací. Ví a chápe mnohem více než vaše pozemská osobnost. Duše je napojena na mimosmyslové zdroje vědění, jako jsou vaše minulé pozemské osobnosti a průvodci či známosti na astrálních planetách. Navzdory tomuto napojení může být duše ve fázi zmatení, nevědomá si své skutečné podstaty. Duše může být traumatizována jistými prožitky a tak zůstává po nějakou dobu v místě temnoty. Duše se postupně vyvíjí a získává pochopení pro dualitu vězící v pozemském životě.

Duch je během tohoto vývoje nehybným bodem. Duše může být ve stádiu temnoty či osvětlení. Duch ovšem nikoli. Duch je čisté Bytí, čisté vědomí. Je stejně tak v temnotě jako ve světle. Je to jednota tvořící základ celé duality. Když dosáhnete čtvrté fáze přeměny od ega k srdci, spojíte se s Duchem. Spojíte se se svým Božstvím.

Spojení s Bohem uvnitř vás je jako být vyneseno z duality, zatímco zůstáváte plně přítomni a zakotveni. V této fázi je vaše vědomí naplněno hlubokou, ale tichou extází: mixem míru a radosti.

Uvědomujete si, že nejste závislí na ničem mimo vás. Jste osvobozeni. Jste doopravdy ve světě, ale nejste z něj stvořeni.

Spojení se s Duchem uvnitř není nic, co se děje jednou provždy. Je to pomalý a postupný

proces, ve kterém se spojíte, odpojíte, znovu spojíte.... Postupně se ohnisko vašeho vědomí pohybuje z duality k jednotě. Přeorientovává samo sebe nalézajíc, že nakonec je taženo spíše k tichosti než k myšlenkám a emocím. Tichostí myslíme být plně ve středu a přítomnosti, ve stádiu ne-soudícího vědomí.

Neexistují žádné dané metody či prostředky, jak se tam dostat. Klíč ke spojení se s vaším Duchem není o tom, následovat nějakou *disciplínu* (jako meditování, půst atd.), jde o skutečné *pochopení* - pochopení, že právě ticho vás přivádí domů, ne vaše myšlenky a emoce.

Tohle pochopení pomalu roste, jak jste si stále více vědomi mechanismu svých myšlenek a emocí. Propouštíte staré návyky a otevíráte se nové realitě vědomí založené na srdci. Vědomí založené na egu uvnitř vás vadne a pomalu umírá.

Umírání není něco, co děláte; je to něco, čemu dovolíte, aby se stalo. Vzdáte se procesu umírání. Smrt je dalším světem pro změnu, transformaci. Tak je to vždy. Smrt je vždy uvolnění starého a otevření se novému. Během tohoto procesu není jediný moment, ve kterém „nejste“, tj. ve kterém jste dle své definice mrtví. Smrt tak, jak ji definujete, je iluze. Je to jen váš strach ze změny, který činí to, že se smrti bojíte.

Nebojíte se jen fyzického umírání, bojíte se také emocionálního a mentálního umírání v průběhu vašeho života. Ale bez smrti by se věci staly stálými strnulými. Stali byste se zajatcem svých starých zvyků: opotřebené tělo, zastaralé vzorce myšlení, omezující emocionální reakce. Dusivé, že? Smrt je osvoboditelem. Smrt je vodopádem čerstvé vody, která prolamuje staré, sešlé brány a pohání vás k novým oblastem prožitků.

Nebojte se smrti. Žádná smrt není, jen změna.

Přechod od vědomí založeného na egu k vědomí založenému na srdci je v mnoha způsobech prožití smrti. Čím více se identifikujete s Duchem, s Bohem uvnitř vás, tím více propustíte věci, které vás dříve znepokojovaly či do kterých jste vkládaly mnoho energie. Na hlubších a hlubších úrovních si uvědomíte, že není skutečně nic, co *dělat*, jen *být*. Když se ztotožníte se svým bytím, namísto prchavých myšlenek a emocí, které skrze vás prochází, váš život to okamžitě ovlivní. Duch není nic abstraktního. Je to realita, kterou můžete přinést do svého života. Bytí v souladu s jeho nejčistšími zdroji nakonec změní ve vašem životě vše. Bůh či Zdroj či Duch je ve své podstatě tvořivý, ovšem způsoby, které jsou vám těžko uchopitelné.

Duch je tichý a věčný a přesto tvořivý. Realita božského nemůže být skutečně uchopena myslí. Může být pouze pocíťována. Když jí pustíte do svého života a poznáte ji jako šeptání svého srdce, vše pomalu začne zapadat na místo. Když jste naladěni na realitu Ducha, na tiché uvědomění, jenž je za všemi vašimi prožitky, přestanete tlačit či nutit realitu svou vůlí. Dovolujete věcem, aby se vrátily zpět do svého přirozeného stavu bytí. Stáváte se svým přirozeným, skutečným Já. To vše nastane harmonickým a smysluplným způsobem. Zažíváte, že se věci spojují způsobem, který má přirozený rytmus a tok. Vše, co musíte udělat je, zůstat naladěni na tento božský rytmus a propustit strachy a nedorozumění, které vás chtějí zasáhnout.

Pomáhání druhým z úrovně Ducha

Kdy jste učinili přeměnu z vědomí založeného na egu k vědomí založenému na srdci, uvnitř jste více či méně stále ve spojení s božským proudem bytí. V tomto stavu bytí není potřeba či touha pomoci druhým, ale zcela přirozeně k vám přichází. Přitahujete ji k sobě, ale ne

skrze vůli. Energeticky nyní vyzařujete jisté vibrace. Ve vašem energetickém poli je přítomno něco, co k vám lidi přitahuje. Není to něco, co jste učinili, ale něco, čím jste. Je to vibrace dostupná ve vaší energii, která jim pomůže, spojit se s jejich vlastním božským Já.

Můžete být jejich zrcadlem, ve kterém mohou vidět těžký problém či stav, který je v tu chvíli uvolňován a transformován do energie jeho vyřešení. Mohou cítit energii osvobození, která je vždy založena na kontaktu s božským Já ve vašem bytí.

Jste schopni je něco naučit a učení probíhá tak, že *jste sami sebou*. Není to tím, že přenášíte vědomosti či používáte jisté metody, kterými učíte či léčíte. Je to tím, že dovolíte sami sobě být skutečně tím, kým jste a tím, že vyjadřujete sami sebe tak, jak nejradostněji dokážete, pak vaše přítomnost začne být skutečně nápomocná. Tím, že sami sebe sdílíte s ostatními, vytváříte místo pro jejich léčení, do kterého mohou anebo nemusí vstoupit. To je jen na nich.

Jako léčitel či terapeut potřebujete jediné, být spojen se svým božským vnitřním proudem, s tichým uvědoměním Ducha. Je to ono opravdové spojení, které lidi posouvá a pozvedá je do vyšších, volnějších stavů uvědomění, pakliže si ho zvolí. Pokud ano, nastane v jejich vlastním rytmu a proudu.

Být tu v tomto ohledu pro druhé vytváří velmi neutrální pocit. Znázorňuje úroveň oddělenosti, ve které uvolňujete svoji osobní touhu ke změně či „léčbě“ druhých. Taková touha, která je na jistém stupni zobrazována všemi Pracovníky Světla, nepramení ze skutečného pochopení vnitřní cesty, po které lidé chtějí kráčet, aby našli svou vlastní pravdu. Mnoho lidí potřebuje jít na dno jistých otázek předtím, než jsou je skutečně připraveni uvolnit. Když tak učiní, skutečně „vlastní“ řešení problému a to jim dává hluboké uspokojení. Možná si to uvědomujete i ze svého života a rozpoznáváte problémy, se kterými bojujete. Prosím, buďte si toho vědomi a nesnažte se uchránit lidi od „pádu na dno“. Jestliže jsou rozhodnutí tam jít, půjdou tam navzdory všemu, co uděláte či řeknete.

Je lepší nebýt emocionálně spojen s ostatními lidmi, kterým pomáháte. Emocionální zapletení používá osobní vůli k léčení či k transformaci druhých. Tato osobní touha druhým nepomáhá; může dokonce způsobit bloky v jejich léčebném procesu. Kdykoli chcete měnit lidi, nejste v prostoru lásky a přípuštění. Oni tohle cítí. Můžete si myslet, že je pozorujete a čtete, ale oni jsou bystrými čtenáři stejně tak!

Čtvrtá fáze přeměny od ega k srdci je o překračování úrovně duše a vystoupení k úrovni Ducha. Nechceme tím samozřejmě říci, že duše je v jakémkoli ohledu „méně“ než Duch. Jde o to, že: vy jste větší a zahrnujete více než vaše duše. Duše je prostředek k prožívání. Tím, že se identifikujete s Duchem ve vás, s vaším božským Já, všechny věci, které jste prožili v mnoha a mnoha životech, zapadnou na místo. Povznášíte se nad prožitky tím, že se s žádným z nich neidentifikujete. Tohle má na duši léčivý efekt.

© Pamela Kribbe
www.jeshua.net

Překlad Denisa Vaňková ww.jeshua.cz